

[Jens Foged.]

jelser, om dette er nødvendigt, og som de jo har magt til, og, når der er rimelighed i en sådan forhøjelse, at borgeren da lader dette tal blive stående.

Der er for øvrigt, finder jeg, måske næsten for stor en magt lagt i hænderne på disse myndigheder, idet der ingen klageinstans findes. Jeg har tidligere sagt, at hvis der var tale om urimelige forhøjelser, så burde der være en klageinstans, men det er der ikke. Den eneste klageinstans, der findes, er den højtærede finansminister, og det er lidt højt at gå med en enkelt borgers skattesag i al almindelighed, så jeg ville egentlig hilse med tilfredshed, at man nok forhøjede, når man fandt det rimeligt, men hvis borgeren fandt, at det var urimeligt, var der en klageinstans på et lidt lavere niveau. Men tiden vil jo vise, hvor nødvendigt det er.

Som sagt, vi kan tiltræde de af finansministeren stillede ændringsforslag, men må anbefale at stemme imod de af mindretallene stillede ændringsforslag.

Niels Helveg Petersen: Baggrunden for den diskussion om forskudsregistreringen, som rejses igen ved denne lejlighed, efter at vi jo har været igennem den nok så mange gange i de seneste år, er den aftale, som er truffet mellem finansministeren og kommunerne om, at man kan undvære forskudsskemaerne og til gengæld indrette sig på anden måde med forskudsregistreringen for 1972. Det siges i betænkningen, at man vil tage sit udgangspunkt i 1970-indkomsten, men at man vil opfordre de kommunale myndigheder til at lægge megen vægt på gennemførelse af en revision, især for så vidt angår skatteydere med høje indkomster og selvstændige erhvervsdrivende, for at man kan få et indkomstgrundlag, derså vidt muligt kommer til at svare til den endelige indkomst i 1972. Jeg mener, at med de bemærkninger, der er gjort i betænkningen om instruksen og aftalen med kommunerne, har man trykthed for, at der vil blive gjort et virkelig alvorligt forsøg på at få ansættelserne bragt i overensstemmelse med den forventede indkomst, og jeg tror derfor, at de bekymringer, som er kommet frem, er overflødige.

Jeg må dog minde om, at problemet i år er væsensforskelligt fra problemet det første år under kildeskatten. Det første år under

kildeskatten var der ikke, sådan som hr. Grünbaum sagde, tale om, at finansministeren forærede nogen noget; der var tale om, at systemet måske forærede nogen noget, fordi opkrævningen af skat af selvstændige erhvervsdrivende jo er en anden end af lønmodtagere under kildeskattesystemet, hvilket hr. Grünbaum ved bedre end nogen. Problemet er et andet nu. Nettoforskydningen bliver ikke af det omfang som det første år, hvor vi alle sammen var klar over, at der var et problem. Problemet er ikke helt så stort nu, hvor der er tale om, at restskatterne samtidig indløber. Men hvad enten problemet er stort eller lille, er jeg fuldt ud tilfreds med de bemærkninger, finansministeren har gjort, også tilfreds med den aftale, der er kommet i stand, og som gør, at man kan undgå forskudsskemaerne; jeg synes dog, man bør bemærke, og at hr. Grünbaum burde have hæftet sig mere ved, at denne aftale jo muliggør, at man kan undvære forskudsskemaerne.

Hvad angår udskrivningsprocenten, skal jeg ikke gøre bemærkninger om dette spørgsmål. Vi vender jo efter den aftale, der er truffet mellem partierne, tilbage til det i september måned.

Kapitalvindingsskatten har i mange år været et meget omstridt spørgsmål. Vi gennemfører nu en forhøjelse af satsen fra 30 pct. til 40 pct. Jeg mener, det er rigtigt, at der nu sker en forhøjelse af satsen. Satsen 30 pct. har været gældende i lang tid, og der er sket meget på det beskatningsmæssige område siden; personbeskatningen er blevet stærkere, spændingen imellem beskatningen af kapitalgevinst og beskatningen af arbejde er derved blevet større, og derfor er en ajourføring rigtig.

Man kan jo altid diskutere, hvor satsen skal ligge. Jeg tror alt taget i betragtning, at forhøjelsen fra 30 til 40 pct. er rigtig og rimelig, men samtidig må vi erkende, at det er et meget stort problem og føles som et stort problem i mange befolkningskredse, at det stadig væk, selv efter forhøjelsen til 40 pct., vil være sådan, at det for masser af skatteydere er, skal vi sige billigere at få en kapitalgevinst, end det er at tjene nogle ekstra penge. Det føles som et problem, og derfor mener jeg, at man fortsat bør have dette felt under observation; måske kan der ved anden lejlighed og efter grundig forberede-